

ՊԵՏՐՈՍ ԴՈՒՐԿԱՆ

Իմ ցավը

Սուրբ տենչերով լոկ ծարաված՝
Ցամաք գտնե՛լ աղբերքն համայր,
Ցամքի՛լ ծաղիկ հասակի մեջ,
Ո՛հ, չէ այնչափ ցավ ինձ համար:

Ձերն համբույրով մը դեռ չ'այրած
Սա ցուրտ ճակատըս դալկահար
Հանգչեցունե՛լ հողե բարձին,
Ո՛հ, չէ՛ այնչափ ցավ ինձ համար:

Դեռ չը գրկած էակ - փունջ մը
Ժըպտե, գեղե, հուրե շաղյալ՝
Գրկե՛լ սա ցուրտ հողակույտը,
Ո՛հ, չէ՛ այնչափ ցավ ինձ համար:

Քաղցր երագով մհրդի մրափ մը
Չանդորրած գլուխս մըրկահար՝
Ննջել հողե վերմակի տակ,
Ո՛հ, չէ այնչափ ցավ ինձ համար:

Հագնի՛լ հյուղին մուր-անունը,
Ծըծե՛լ նորա մըրուր-օդն հար,
Միշտ ցավիլը միանգամայն,

Ո՛հ, չէ անչափ ցավ ինձ համար:

Հեզ մարդկության մեկ ոստը գոս՝
Հայրենիք մը ունիմ թըշվառ,
Չօգնած անոր՝ մեռնի՛լ աննշան,
Ո՛հ, ա՛յս, է սոսկ ցավ ինձ համար:

1871
